

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülése
4044 Debrecen, Kálvin tér 16.

V. évfolyam

2008/4. sz.

A reneszánsz könyvkultúrája

Budapest, OKGYK

2008. október 1.

Az Országos Katolikus Gyűjteményi Központ és az Egyházi Könyvtárak Egyesülése 2008. október 1-jén „A reneszánsz könyvkultúrája” címmel szakmai napot szervezett. A rendezvénynek az Országos Katolikus Gyűjteményi Központ (OKGYK) Városligeti fasori épülete adott helyet.

Az eredeti program szerint Varga Lajos püspök úr az OKGYK gyűjteményigazgatója köszöntötte volna a résztvevőket, de egyéb elfoglaltsága miatt, amely a rendezvény előtt nem sokkal derült ki, Bábel Balázs, a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmegye érseke, a Magyar Katolikus Püspökkari Konferencia Kulturális Bizottságának elnöke nyitotta meg a konferenciát.

Az első előadáson V. Ecsedy Judit *Nyomdák reneszánsza* címmel adott alapos áttekintést a reneszánsz kori nyomdászatról, majd vetített képekkel gazdagon illusztrálva Wehli Tünde mutatta be a reneszánsz könyvfestészet sajátosságait. A (fel)frissítő (kávé)szünet után elkápráztató hivatkozásokkal-adatokkal W. Salgó Ágnes tartott előadást *Klasszikusok szövegkiadása és az ősnymdák* címmel. Utolsó előadónk Farkas Gábor Farkas az OSZK Régi Nyomtatványok Tárának (új) vezetője volt, akivel a hallgatóság többsége most találkozott először személyesen. Előadásában (*Égi jelenségek teológiai és tudományos interpretációja a későreneszánszban*) igazi XXI. századi előadói stílusban, izgalmas szempontok szerint, nagyon érdekesen beszélt reneszánsz kori kiadványokról.

Az előadásokat – terveink szerint – olvashatjuk majd az EKE honlapján.

A szakmai napon, melyet a KATALIST-en is meghirdettünk, kb. 40-en vettek részt. A magyarországi könyvtárak, de csupán az egyházi könyvtárak számát tekintve is nagyon kevesen. Ennek két oka lehet. Az egyik, hogy tapasztalataink szerint a „könyvtáros-szakmai”, programok zömét tavasszal és ősszel rendezik, így az „érdeklődő közönség” megoszlik. A másik, hogy 2008-ban, a lassan véget érő reneszánsz évben, számtalan „reneszánsz” rendezvény vagy – pályázati támogatás reményében – reneszánszként meghirdetett rendezvény volt, és legtöbbünknek „elegünk van” már a „reneszánsz” szó hallatán.

Ennek ellenére – a visszajelzések szerint – reneszánsz programként meghirdetett szakmai napunk kellemes csalódást okozott mindazoknak, akik részt vettek rajta.

Ásványi Ilona

Könyvtári minőség

Szakmai továbbképzés a győri Kisfaludy Károly Megyei Könyvtárban

2008. október 7. és 14.

2008. október 7-én és 14-én a győri Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár a Kisalföldi Könyvtárosok és Könyvtárak Egyesületével együttműködve „Könyvtári minőség” címmel két

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülése

4044 Debrecen, Kálvin tér 16.

V. évfolyam

2008/4. sz.

napos továbbképzést szervezett. A programot a Nemzeti Kulturális Alap Könyvtári Szakmai Kollégiuma támogatta.

Az első napon „elméleti” előadásokat hallhattunk. (Skaliczki Judit (OKM): A hazai minőségbiztosítás stratégiai elvei; Barabás Emese (Európa Ház): Partnerség – civil nézőpontból; Nagy László (Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár, Nyíregyháza): Mi kell az olvasónak? Felhasználóbarát könyvtári szolgáltatások; Havas Katalin (FSZEK): Partner a használó, avagy könyvtári protokoll.)

A második napon megismerkedhettünk néhány könyvtár minőségbiztosítási gyakorlatával. (Sohajdáné Bajnok Katalin: Változó szemlélet – változó szervezet. Minőségbiztosítás az egri Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtárban; Szabó Jánosné: A könyvtári minőségbiztosítás eredményeként elért változások a jászberényi Városi Könyvtár és Információs Központban; Gáncsné Nagy Erzsébet: Minőségpolitika a győri Kisfaludy Károly Megyei Könyvtárban; Orbánné Kalmár Judit: Minőségpolitika a soproni Széchenyi István Városi Könyvtárban; Vidra Szabó Ferenc (OSZK): Hogyan ismerjük meg a használók igényeit?)

A fenti sorokat olvasva mondhatják a Kollégák, hogy ez „regionális”, „megyei” hír..., nem „országos” ügy, főleg nem érinti „országosan” az egyházi könyvtárakat. Bizonyos értelemben igazuk is lehet, mégis úgy gondoljuk, hogy érdemes erről rövid tudósítást írni az EKE Hírlevelébe, megtoldva néhány megjegyzéssel.

Minőség, minőségbiztosítás... Sokan vannak, akik ha meghallják ezeket a napjainkban sokat használt – mondhatjuk divatos – szavakat, ingerültek lesznek, mert úgy gondolják, hogy a minőség egyenlő a becsületesen, lelkiismeretesen végzett munkával.

Bosszankodás helyett inkább érdemes lenne elgondolkodnunk arról, hogy vajon a minőségbiztosítás miért lett központi kérdés napjainkban? Mért vált szükségessé, hogy egyszerűen szolgáltatás és munka helyett minőségi szolgáltatásról, minőségi munkáról beszéljünk? Miért nem természetes, hogy munkánk minőségi legyen? Miért kell a minőség biztosítását intézményesen és a különböző „szakmákra igazítva” tanítani? Valóban afféle „mondvacsinált” „tudomány” ez, melynek az elméletét a gyakorlat felől teremtették meg, vagy a mindennapi eredményes munkánk feltételeit biztosító ismeretanyag?

Bármilyen válaszokat adunk ezekre a kérdésekre, be kell látnunk, hogy napjainkban SZÜKSÉGES a minőségről, a minőségbiztosításról beszélni a még aktív idősebb és a fiatal nemzedékeknek is.

A most 40 év körüli könyvtárosok már tanultak „vezetéselméletet”, bár még nem ugyanazt, mint amit a mostani könyvtár szakos hallgatók tanulnak „menedzsment” címszó alatt. Ezért az elmúlt évek során többször felhívtuk a figyelmet a különböző országos szakmai minőségbiztosítással foglalkozó tanfolyamokra, továbbképzésekre. Nem azért tettük csupán, hogy ezeket elvégezve egy papírral több legyen a zsebünkben, és nem azért, hogy „divatosak” legyünk. Sokkal inkább azért, hogy a szakmánkban naprakészen tájékozottak legyünk, és a jó ötleteket, gyakorlati tanácsokat összegyűjtve napi feladatainkat a tőlünk és körülményeinktől telhető legjobban végezzük.

Az októberi, győri két napos továbbképzés során több könyvtárvezetési „fogást” leshettünk el, és saját könyvtárunkban is megvalósítható példákat láthattunk.

- áí -